

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312010092
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2312010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Biednikovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Pavla Sládka v trestnej veci obžalovaného Z. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 28.1.2014 sp. zn. 2T/20/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.7.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. G., nar. XX.X.XXXX, sa zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Z. G. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 15.04.2011 do 28.01.2014 si v mieste trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval, riadne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti Z. G., nar. XX.X.XXXX a M. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorá povinnosť mu vyplýva zo Zákona o rodine ako aj z rozsudku Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 12P/177/2010 zo dňa 17.02.2011, právoplatného dňa 02.03.2011, v zmysle ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu detí sumou vo výške 50,- Eur mesačne na každé dieťa počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, kde výživné je splatné vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí C. P. G., pričom vyživovaciu povinnosť si neplní aj napriek tomu, že bol už za takýto čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/62/2011 zo dňa 21.03.2011, právoplatným dňa 15.04.2011, a týmto konaním mu na výživnom vznikol dlh vo výške 1.725,- Eur.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie predvolania riadne a včas vykázané, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný Z. G. podal odvolanie len do výroku o uloženom treste, preto odvolací súd preskúmaval len tento výrok. Vo vzťahu k uloženému trestu treba uviesť, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, a pri úvahách o voľbe druhu a výmery trestu vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Zvážil tak charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, výšku dlžného výživného ako i pomer poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti.

Tak, ako na to poukázal už okresný súd za priťažujúcu okolnosť považoval tú skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti bol súdne trestaný pre trestnú činnosť rovnakého charakteru. Poľahčujúcou okolnosťou je vyhlásenie obžalovaného, že sa spáchania skutku dopustil.

Keďže v predmetnej veci je rovnaký pomer tak poľahčujúcej ako aj priťažujúcej okolnosti nebolo potrebné základnú trestnú sadzbu, ktorá v predmetnej veci je zákonom stanovená od 1 roka až do 5 rokov žiadnym spôsobom upravovať. Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 roka nepodmienečne, ktorý trest považuje aj odvolací súd za trest zákonný, schopný naplniť požiadavky tak individuálnej i generálnej prevencie. Vo vzťahu k uloženiu nepodmienečného trestu treba uviesť, že obžalovaný už v minulosti mal možnosť preukázať, že samotná hrozba výkonu trestu u neho postačí na nápravu a do rozporu so zákonom sa nedostane. Tieto očakávania sa však nenaplnili a obžalovaný opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti a to zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti i na výšku dlhu, ktorý predstavuje 1.725,- Eur dospel aj odvolací súd k záveru, že takto uložený trest je zákonný.

Rovnako výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia je uložený v súlade so zákonom, keďže obžalovaný v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku v žiadnom smere, odvolanie obžalovaného Z. G. zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.